

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 37 191,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 36 891,52 zł od dnia 13 września 2021 r. i od kwoty 300 zł od dnia 10 lutego 2022 r. oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przewidzianych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w wyniku zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2021 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. nr rej. (...) stanowiącego własność M. G.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą z pozwanym zakładem ubezpieczeń i w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanemu wypłacono odszkodowanie w łącznej kwocie 52 123,40 zł brutto. Strona powodowa wskazała, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany nie ustalił, czy pojazd poszkodowanego przed zdarzeniem posiadał zamontowane części inne niż oryginalne. Następnie wskazała, że nabyła wierzitelność z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe poszkodowanego i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 36 891,52 zł brutto, ponieważ na zlecenie strony powodowej rzeczoznawca określił rzeczywistą szkodę na 89 014,92 zł brutto. Strona powodowa podniosła, uprzedzając argumenty pozwanej, że bez znaczenia dla sprawy jest kwestia naprawy przedmiotowego pojazdu i za jaką kwotę ona nastąpiła.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Strona pozwana przyznała swoją odpowiedzialność i kwotę wypłaconego odszkodowania 52 123,40 zł. Strona pozwana podniosła, że spełniła swój obowiązek odszkodowawczy, a nadto, że przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego jest możliwe przy zastosowaniu części nowych zamiennych o symbolu Q i dlatego strona pozwana zakwestionowała twierdzenia pozwu, że przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego i jest możliwe wyłącznie przy zastosowaniu części oryginalnych o symbolu O. Podniosła, że pojazd w dacie zdarzenia nie był pojazdem wymagającym napraw objętych gwarancją i nie było konieczności, aby była naprawiony przy użyciu części oryginalnych sygnowanych logo producenta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2021 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...) stanowiący własność M. G.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. Ubezpieczyciel w postępowaniu likwidacyjnym przyznał odszkodowanie 52 123,40 zł brutto.

Okoliczności bezsporne

W dniu 7 października 2021 r. została sporządzona prywatna kalkulacja naprawy przez (...) Sp. z o.o., z której wynikało, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi 89 014,92 zł. W związku ze sporządzeniem kalkulacji stronie powodowej wystawiono w dniu 24 listopada 2021 r. fakturę na kwotę 300 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy z 01.10.2020 r. – k. 25 – 29, faktura VAT nr (...) – k.30

Na mocy umowy cesji z dnia 22 października 2021 r. poszkodowany M. G. zbył na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. wierzitelność z tytułu szkody powstałej wskutek zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2021 r. w samochodzie marki M. nr rej. (...). Następnie w dniu 24 listopada 2021 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. zawarła ze stroną powodową (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. umowę cesji, której przedmiotem była wskazana wyżej wierzitelność.

Dowód: umowa przelewu wierzitelności nr (...) – k.20, zawiadomienie o przelewie – k.20 verte, odpis KRS dot. (...) Sp. z o.o. – k.21, pełnomocnictwo z dnia 31.03.2021 r. – k.22, umowa przelewu wierzitelności nr (...) – k.23, zawiadomienie o przelewie – k.23 verte,

Strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 37 191,52 zł.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.32, wydruk maila z 02.02.2022 r. – k.33

W wyniku zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2021 r. w pojeździe marki M. nr rej. (...). Koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe z uwzględnieniem technologii i z zastosowaniem części zamiennych zalecanych przez producenta wynosi 86 054,47 zł przy uwzględnieniu stawki 110 zł za roboczogodzinę, zaś przy tej samej stawce roboczogodziny przy zastosowaniu cen części oryginalnych oraz alternatywnych Q wynosi 85 296,33 zł.

Dowód: opinia sądowa biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków i kosztorysów T. G. – k.62 – 95

Wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu przed szkodą wyniosła 95 200 zł, wartość pojazdu po zdarzeniu wyrządzającym szkodę wynosiła 57 700 zł. Przypadku obu kalkulacji sporządzonych przez biegłego koszt naprawy pojazdu stanowił 90 % wartości oszacowanego pojazdu.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłego sądowego T. G. – k.116 - 124

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty 33 931,07 zł.

W przedmiotowej sprawie poza sporem był fakt zaistnienia w dniu 11 sierpnia 2021 r. kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...). Strona pozwana nie kwestionowała legitymacji procesowej czynnej strony powodowej, która została wykazana dołączonymi do pozwu umowami przelewu z odpisem KRS i pełnomocnictwem. Strona pozwana przyznała, że w ramach postępowania likwidacyjnego wypłaciła odszkodowanie w kwocie 52 123,40 zł

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str. 140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Ustalenie uzasadnionych kosztów przywrócenia pojazdu poszkodowanej do stanu sprzed szkody mogło nastąpić w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków, kosztorysów T. G..

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii i wyjaśnieniach pisemnych biegłego T. G., które zostały sporządzone w sposób fachowy, rzetelny i wyczerpujący. Biegły sądowy rzeczowo i precyzyjnie określił, które z elementów pojazdu poszkodowanego uległy uszkodzeniu wskutek przedmiotowej kolizji. Biegły odniósł się także do sporządzonej w toku postępowania likwidacyjnego kalkulacji oraz kalkulacji z dnia 7 października 2021 r. Biegły w opinii oparł się w istocie o ustalone w postępowaniu likwidacyjnym do wymiany części, których naprawa nie przywróciłaby zakładanych przez producenta pierwotnych parametrów techniczno – eksploatacyjnych, nie uwzględnił do wymiany przekładni głównej zakwalifikowanej do wymiany, lecz uwzględniono przekładnię główną regenerowaną, która po regeneracji ma nadany

przez producenta numer i znajduje się w jego ofercie handlowej. Biegły potrącił koszt lakierowania zderzaka tylnego ze względu na wcześniejsze uszkodzenia bez związku ze szkodą.

W oparciu o ustalony i w istocie niekwestionowany przez strony zakres uszkodzeń pojazdu M., biegły ustalił, że koszt naprawy umożliwiający przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2021 r., przy uwzględnieniu technologii przewidzianej przez producenta i zastosowaniu średniej stawki 110 zł za roboczogodzinę w warsztatach blacharsko – mechanicznych i lakierniczych na rynku lokalnym dla miejsca zamieszkania poszkodowanego, który wynosi 86 054,47 brutto oraz koszt naprawy umożliwiający naprawę tego pojazdu z uwzględnieniem cen części oryginalnych i części alternatywnych jakości Q, przy tej samej stawce roboczogodziny na kwotę 85 296,33 zł. Biegły wskazał, że nie znalazł w zebranej dokumentacji żadnych informacji odnośnie pochodzenia części przyznanych do wymiany i nie wynika z niej, by uszkodzone części pojazdu zakwalifikowane do wymiany były inne niż oryginalne części zamienne producenta pojazdu sygnowane jego logo oraz nie stwierdził innych uszkodzeń nie mających związku przyczynowego z przedmiotową szkodą, z wyjątkiem drobnych uszkodzeń zderzaka tylnego.

Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego oraz w procesie twierdziła, że możliwe jest przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody przy użyciu części zamiennych jakości Q, jednak stwierdzić należy mając na względzie wyniki niniejszego procesu, że pozwana nie wykazała, by w samochodzie marki M. nr rej. (...) w chwili zdarzenia zamontowane były części inne niż oryginalne z logo producenta. Strona pozwana opracowała wycenę szkody przy użyciu systemu (...) Ekspert, wg którego szkoda wynosiła 52 123,50, zaś w opinii biegłego sądowego wyceny te wyniosły o 33 931,07 zł więcej (części oryginalne jakości O) i 33 172,93 zł więcej (części oryginalne jakości O i jakości Q). Zatem uznać należy, że strona pozwana znacząco zaniżyła należne odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe poszkodowanego.

Sąd opierając się na opinii biegłego uznał, że należne odszkodowanie winno wynosić 86 054,47 zł, a więc uwzględniać użycie do naprawy części oryginalnych, bowiem strona pozwana nie wykazała, by przedmiotowy pojazd był wyposażony w inne niż oryginalne części z logo producenta, które uległy uszkodzeniu. Ponadto, restytucja pojazdu za pomocą nowych oryginalnych części zamiennych daje gwarancję odpowiedniej jakości i przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Nie może być mowy o tym, by zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej, dokonywać naprawy w sposób niezgodny z technologią producenta pojazdu. Kwestie dotyczące zastosowania w pojeździe części innych niż oryginalne jest niczym nieuzasadniona. Zwrócić należy uwagę, że rzeczą strony pozwanej było przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego w sposób rzetelny i profesjonalny poprzez sporządzenie szczegółowej dokumentacji powypadkowej m. in. co do jakości zamontowanych części w uszkodzonym pojeździe, przy czym ostateczna kalkulacja kosztów naprawy winna być poprzedzona dokonaniem wnikliwych oględzin przez rzeczoznawcę majątkowego, nie zaś pobieżną oceną uszkodzeń. Brak należytego zabezpieczenia i opisanie elementów zakwalifikowanych przez likwidatora do wymiany bądź naprawy nie może skutkować dla poszkodowanego negatywnymi konsekwencjami w postaci zaniżonego odszkodowania. Podkreślił, że naprawa z użyciem takich części nie wiąże się ze wzrostem wartości pojazdu, gdyż wartość rynkowa każdego pojazdu uczestniczącego w wypadku spada. Natomiast, jeśli strona pozwana uznałaby, że doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu, winna złożyć w tym zakresie odpowiedni wniosek dowodowy.

W sprawach o odszkodowanie w kontekście art. 363 § 1 k.c. istotny jest uszczerbek w majątku poszkodowanego obiektywnie oceniony. Oczywistym jest, że poszkodowany może tańszym kosztem naprawić uszkodzony pojazd, lecz uszczerbek w majątku nie zostanie w taki sposób wyrównany.

Strona pozwana po sporządzeniu opinii przez biegłego w ramach zastrzeżeń do opinii wyniosła o wycenę pojazdu, ponieważ uznała, że doszło do szkody całkowitej, choć wcześniej, choćby w odniesieniu do stanowiska strony powodowej, nie wносиła o sporządzenie opinii na tę okoliczność. Wskazać należy, że z wyjaśnień biegłego T. G. w tym zakresie nie wynika, by szkoda z dnia 11 sierpnia 2021 r. była szkodą całkowitą. Zwrócić należy uwagę, że biegły sądowy oszacował koszty naprawy w warsztatach rzemieślniczych, a nie w autoryzowanych stacjach naprawy, więc błędnie strona pozwana wskazała w zastrzeżeniach z 24 sierpnia 2022 r., że serwisowy koszt naprawy przekracza wartość pojazdu. Biegły w wyjaśnieniach wskazał, że nawet w (...), gdzie stawka za roboczogodzinę wynosi 160 zł netto koszty naprawy nie przekroczyłyby wartości pojazdu (k.118 – 119).

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, jak w piśmie pozwanej z dnia 5 października 2022 r., przede wszystkim mając na względzie prekluzję dowodową, bowiem strona pozwana nie podnosiła takich okoliczności ani w postępowaniu likwidacyjnym, ani w odpowiedzi na pozew. W istocie strona pozwana nie przedkładając żadnego dowodu podniosła jedynie, że „z informacji uzyskanych przez pozwaną wynika, że pojazd został wyprodukowany z przeznaczeniem na rynek Zjednoczonych Emiratów Arabskich (...)”. Nie jest to wystarczające dla ponownego odnoszenia się do tej kwestii przez biegłego, a strona pozwana jako profesjonalista nie może niejako dawkować nowych okoliczności. Wszystkie one winny być zgłoszone w odpowiedzi na pozew.

Przedmiotem sporu między stronami był koszt przywrócenia samochodu do stanu sprzed szkody poprzez ustalenie stawek stosowanych w warsztatach samochodowych oraz zasadności użycia części innych niż oryginalne. Należy podkreślić, że zarówno z kalkulacji ubezpieczyciela, jak i z opinii prywatnej z 1 października 2020 r. nie wynika, by pojazd uległ szkodzie całkowitej. Gdyby zostało stwierdzone już na etapie postępowania likwidacyjnego, że koszt naprawy pojazdu przekracza jego wartość w stanie nieuszkodzonym, wówczas inaczej prowadzona byłaby likwidacja szkody i inna byłaby wysokość pierwotnego odszkodowania.

Skoro należne odszkodowanie powinno wynosić 86 054,47 zł, a strona pozwana wypłaciła 52 123,40 zł, to należało zasądzić od niej na rzecz strony powodowej kwotę 33 931,07 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c. i art. 14 § 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 854 t.j.), zasądzonymi jak określono je w pozwie, ponieważ strona pozwana nie kwestionowała terminu początkowego naliczania odsetek.

Dalej idące powództwo o zapłatę odszkodowania, ze względu na powyższe, oraz kwoty 300 zł z tytułu poniesionych kosztów prawnej kalkulacji naprawy z dnia 7 października 2021 r. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Należy wskazać, że prywatna kalkulacja naprawy pojazdu poszkodowanej została sporządzona w dniu 7 października 2021 r. przez (...) Sp. z o.o., przy czym nie wiadomo, na czyje zlecenie została sporządzona. Pierwsza z umów przelewu wierzytelności jest z dnia 22 października, 2021 r., a druga z 24 listopada 2021 r., na podstawie której powódka nabyła wierzytelność z tytułu szkody z dnia 11 sierpnia 2021 r. w pojeździe marki M. nr rej. (...) oraz utraty jego wartości handlowej, wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, holowania i parkowania. Nie wynika, by w pierwszej i drugiej umowie cesji wierzytelności była mowa o wierzytelności z tytułu kosztów kalkulacji. Ponadto zauważyć wypada, że z niewiadomych względów w fakturze nr (...) wskazano jako nabywcę stronę powodową, choć strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe 24 listopada 2021 r., a kalkulacja pochodzi z 7 października 2021 r. W świetle powyższego, nie sposób uznać, by powyższa należność została udowodniona, skoro faktura nie znajduje odzwierciedlenia w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy. Niezależnie od powyższego, strona powodowa jest profesjonalistą i nabywając określoną wierzytelność ma wiedzę, czy z punktu widzenia jej interesu okaże się zasadne dochodzenie takiej należności, bez potrzeby generowania dodatkowych kosztów na sporządzenie wyceny (vide: uchwała SN z dnia 29 maja 2019 r. wydanej w sprawie III CZP 68/18 i uchwałę z dnia 2 września 2019 r. wydanej w sprawie III CZP 99/18).

O kosztach sądowych orzeczono mając na względzie wynik procesu, ponieważ strona powodowa wygrała proces w 91 %, a strona pozwana w 9 %. Koszty sądowe wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku wyniosły 352,58 zł i zgodnie z wynikiem na mocy art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych sąd nakazał ich uiszczenie stronie powodowej w 43,97 zł, a pozwanej 444,63 zł, przy czym doszło do błędu w obliczeniach.

O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z art.108 § 1 k.p.c.